

KAIP ĮEITI Į KARALYSTĘ

„Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta“ (Mt 6,33).

Evangelijos šerdyje glūdi žinia apie išgelbėjimą, kurį mes galime gauti Jėzaus Kristaus gyvenimo, mirties ir prisikėlimo dėka. Jėzus Kristus numirė, buvo palaidotas ir prisikėlė dėl visiškai aiškaus tikslo – kad mes galėtume paveldėti amžinąjį gyvenimą Dievo karalystėje (Jn 3,16). Tik nedaugelis pilnutinai supranta šią nuostabią Evangelijos dalį, kalbančią apie įėjimą į Dievo karalystę. Tarp kita ko, joje kalbama apie malonę. Tad nesuprantant šios Evangelijos dalies neįmanoma suprasti ir kas yra išgelbėjimas. O jūs – ar žinote, kaip įeiti į šią Karalystę ir pelnyti išgelbėjimą, apie kurį kalbama Biblijoje?

Įeiti į paties Dievo šeimą!

Kas iš tikrųjų yra išgelbėjimas – amžinasis gyvenimas Dievo karalystėje – tiems, kurie jį pelnys? Žinome, kad išgelbėjimas yra kūniško, mirtingojo žmogaus pakeitimas į nemirtingą Dievo sūnų. Pažiūrėkime, kas apie tai kalbama Laiške hebrajams: „Tasai, kuriam ir iš kurio yra visata, norėjo daugybę savo vaikų nuvesti į garbę. Todėl jam derėjo kentėjimais išstobulinti jų išganymo vadovą. Juk šventintojas [tai yra Kristus] ir šventinamieji [tai yra atgailaujantys ir atsivertusieji] – visi kyla iš vieno“ (Hbr 2,10–11).

Ar kada nors apie tai susimąstėte? Tie, kurie įeina į Dievo karalystę, – visi „iš vieno“ – visi vienos šeimos nariai, *paties Dievo* šeimos! Visi jie – Dievo vaikai, visi jo atvedami „į garbę“, „keliasi dvasinis kūnas“ (1 Kor 15,42–44). Tai štai kur išgelbėjimas! „Todėl jis [Jėzus] nesigėdija juos vadinti broliais; jis sako: Aš paskelbsiu tavo vardą savo broliams, susirinkime tave šlovinsiu giesme. Ir vėl: Aš juo pasitikėsiu. Ir vėl: Štai aš ir vaikai, kuriuos davė man Dievas“ (Hbr 2,11–13).

Tai, kad Jėzus nesigėdija juos pavadinti savo broliais (ir seserimis) parodo, kokie artimi ir glaudūs santykiai vyrauja šitoje šeimoje. Tie, kurie įeis į Dievo karalystę, amžinai taps paties Dievo „prigimties dalininkais“ (2 Pt 1,4).

Tuos, kurie įeis į Dievo karalystę, Dievas padarys visu kuo panašius į Jėzų Kristų! Apie tai visiškai aiškiai kalba apaštalas Jonas: „Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo vaikai ir esame! Pasaulis nepažįsta mūsų, nes ir jo nepažino. Mylimieji, mes dabar esame Dievo vaikai, bet dar *nepasirodė*, kas būsime. Mes žinome, kad, *kai jis pasirodys, būsime panašūs į jį*, nes matysime jį tokį, koks jis yra. Kiekvienas, kas turi jame tokią viltį, skaistina pats save, nes ir jis yra skaistus“ (1 Jn 3,1–3).

Taip, tie žmonės, kurie įeis į Dievo karalystę, gaus didžią garbę prilygti prisikėlusiam, išaukštintam Jėzui Kristui. „Ir pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame – *Dievo vaikai*. O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai. *Mes Dievo paveldėtojai ir paveldėtojai drauge su Kristumi, jeigu su juo kenčiame, kad su juo būtume pagerbti*“ (Rom 8,16–17).

Štai kokios didžiulės galimybės atsiveria visiems, kurie gaus amžinąjį gyvenimą ir įeis į paties Dievo kuriamą šeimą!

Šventųjų apdovanojimas

Pažadėtą šventųjų apdovanojimą, arba, kaip dažnai sakoma, išgelbėjimą, šie gaus, kai prisikels iš mirusiųjų (1 Kor 15,50–52). O prisikėlimas, savo ruožtu, įvyks, kai Jėzus Kristus sugrįš nuaidėjęs paskutiniam trimitui ir visos pasaulio karalystės taps „mūsų Viešpaties ir jo Mesijo karalyste“ (Apr 11,15). Tie, kurie prisikels iš mirtingo gyvenimo į nemirtingumą, įeis į jo karalystę ir padės Kristui tūkstantį metų viešpatauti žemėje (Apr 20,4–6).

Dievo karalystės Evangelija atskleidžia tai, kad Jėzus Kristus, padedamas prisikėlusių šventųjų, įkurs savąją karalystę žemėje ir kiekvienam žmogui suteiks galimybę gauti amžinąjį gyvenimą. Dievas trokšta, kad „kiekvienas pagal savo eilę“ paveldėtų Dievo karalystę (2 Pt 3,9; 1 Kor 15,20–26).

Tikroji Evangelija mums parodo, jog šventieji – tai yra ištikimieji Jėzaus Kristaus pasekėjai, kurie, jam sugrįžus, prisikels amžinajam gyvenimui, – kartu su Jėzumi Kristumi aktyviai dalyvaus Dievo karalystės valdyme (Apr 5,10). Izaijo pranašystės skelbia, jog sugrįžęs Kristus visus likusius gyvus žmones mokys vaikščioti jo keliais. Prisikėlę šventieji padės Kristui dvasiškai ir fiziškai išgydyti visus žemės žmones (Iz 30,20–21; 35,1.5–6).

Ištikimieji Jėzaus Kristaus pasekėjai, įgiję amžinąjį gyvenimą, padės jam valdyti pasaulį kaip Dievo karalystės kunigaikščiai ir kunigai (Apr 1,6). Jie taps dvasinėmis esybėmis ir gyvens per amžius (1 Tes 4,14–17; 1 Kor 15,42–44. 50–54).

Dievas jiems pažadėjo neįtikėtiną dalyką: „Tai *paveldės nugalėtojas*, ir aš būsiu jam Dievas, o jis *bus man sūnus*“ (Apr 21,7). Kas gi bus tas paveldėjimas? Iš Laiško hebrajams (2,6–8) aišku, jog mes galime būti tarp šlovingų ir nemirtingų Dievo sūnų, kurie valdys visatą!

Kvietimas veikti

Jėzus iš mūsų laukia, kad, išgirdę ir supratę Dievo karalystės Evangeliją, atsiversime ir įtikėsime į šios Karalystės gerąją naujieną (Mk 1,14–15). Mums reikia *įeiti* į jo Karalystę (Mk 10,23.25).

Paklusti Jėzaus įsakymui, atgailauti ir įtikėti į Karalystės gerąją naujieną – tai tik pirmasis žingsnis. Mes galime per Jėzų Kristų prašyti Dievą atleidimo ir susitaikymo ir pradėti gyventi pagal Dievo karalystės įsakymus, kurių mus moko Jėzus Kristus. Tie, kurie atsisakys gyventi pagal šventus Dievo įstatymus, negalės įeiti į Dievo karalystę ir amžinąjį gyvenimą (1 Kor 6,9–10; Gal 5,19–21; Ef 5,5).

Jėzus įspėjo apie kliūtis, kurios gali mums apsunkinti įėjimą į Karalystę (Mt 5,20; 19,23–25; Mk 9,47; Lk 18,17; Jn 3,5). Kad įeitume į Karalystę, privalome nusižeminti, atsiverti Jėzaus Kristaus mokymui ir atgauti vaiko tyrumą, taip pat atgailauti, pasikrikštyti ir priimti Dievo Šventąją Dvasią (Mt 18,3; Jn 3,3;5; Apd 2,38).

Dievo karalystės ieškojimas, nepaisant patiriamų sunkumų, turi būti svarbiausias mūsų gyvenimo tikslas. Paulius sakė: „...Per daugelį vargų mes turime įeiti į Dievo

karalystę“ (Apd 14, 22). Jėzus kviečia mus įveikiant sunkumus visada prisiminti, jog svarbiausias mūsų tikslas – Dievo karalystė (Mt 6,33). Jis kviečia mus melsti, kad ateitų Dievo karalystė (Mt 6,10).

Jeigu savo gyvenimą paskirsime Dievo karalystės siekimui, tai savo dvasia tapsime panašūs į patriarchus, apie kuriuos Laiško hebrajams vienuoliktame skyriuje sakoma: „Jie visi mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, tik iš tolo juos regėdami, sveikindami ir išpažindami, jog jie žemėje svečiai ir ateiviai... Bet dabar jie troško geresnės tėvynės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievui negėda vadintis jų Dievu: jis parengė jiems Miestą!“ (13,16 eil.). Patriarchai save laikė „svečiais ir ateiviais“, nes jie gyveno Dievo karalystės laukimu. Jų gyvenimas buvo nukreiptas į šią Karalystę, o ne į fizinį, materialų egzistavimą.

Kelias į Karalystę

Septynios kasmetinės Dievo šventės padeda krikščionims giliau suvokti ateinančią Dievo karalystę. Nors dauguma žmonių jas laiko tiesiog žydiškomis šventėmis, Dievas aiškiai mums davė suprasti, jog iš tikrųjų tai jo šventės ir šventosios dienos (Kun 23,2.4). Dievas davė mums šias šventes, kad suprastume, koks yra Kristaus vaidmuo mūsų išgelbėjime ir kaip bus įkurta žemėje Dievo karalystė.

Laiške kolosiečiams (2,16–17) Paulius šias šventes pavadino „būsimųjų dalykų šešėliu“. Paulius ir ankstyvoji Bažnyčia jas puoselėjo kaip *priminimą* apie ateisiančią Dievo karalystę. Nors buvo nepritariančių šventimo būdai, Paulius ir Koloso miesto krikščionys suprato ryšį tarp šių švenčių paskirties ir Evangelijos.

Kasmetinės šventės mums padeda suvokti didį Jėzaus Kristaus mokymą – Dievo planą apie ateinančią jo Karalystę ir amžinąjį gyvenimą.

Dievas Savo stebuklingą tiesą atveria tiems, kuriuos jis pašaukia dabar (Jn 6,44). Jėzus Kristus sakė, kad prieš antrąjį jo atėjimą „bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas“ (Mt 24, 14).

Jungtinės Dievo Bažnyčios siekis – skelbti šią gerąją žinią ir pakviesti jus sekti Jėzumi Kristumi, tikėti į jį ir parodyti tai savo gyvenimu.

Pranašystė, kurią skelbė Jėzus, vadinama Dievo karalystės gerąja naujiena, arba evangelija. Tai iš tiesų geroji naujiena, pati nuostabiausia iš visų naujienų, kokią tik gali žmonija įsivaizduoti. Jėzus Kristus prašo, kad patikėtumėte šia gerąja naujiena ir „pirmiausia ieškotumėte Dievo karalystės“ (Mt 6,33). Ir jeigu atsiliepsite į jo kvietimą, tai Dievas su džiaugsmu atiduos jums šią Karalystę (Lk 12,32).